

Gömöri György – George Gömöri
Versek Marinak
Poems for Mari

© Gömöri György

© **PONT**
Kiadó Budapest, 2006

ISSN 1219-5677 CONFLUX

ISBN 963 7265 28 7

ISBN 973-86851-7-6

Borítóterv/Cover design by Howlett Design
Rajzok/Drawings by Medveczky Jenő © Gömöri György

Készült a PONT Kiadó (Budapest)
és a PONTfix Kiadó (Románia)
közös kiadásában

A kiadásért felel a PONT Kiadó igazgatója
PONT Kiadó: H-1300 Budapest 3, Pf. 215.
Tel/fax: (36-1) 368-8058
e-mail: pontkiado@pontkiado.hu
www.pontkiado.hu

Nyomás: INFO Nyomda, Budapest
Tel.: 431-9436; fax: 431-9437

Gömöri György – George Gömöri

VERSEK MARINAK
POEMS FOR MARI

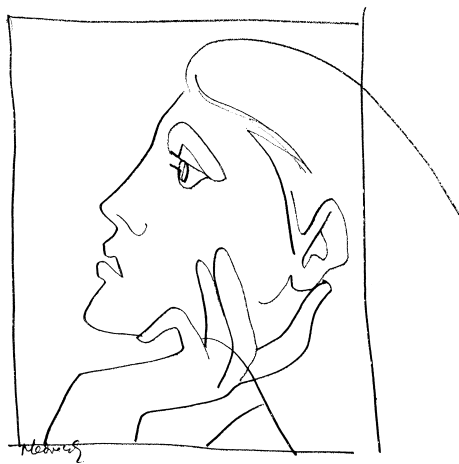
*Fordította Clive Wilmer és Gömöri György
A „Hasonlatok” és „Ünnepi csokrok” című verseket
Gömöri György és Mari fordította*

*Translated by Clive Wilmer and George Gömöri
‘Similes’ and ‘Festive Bouquets’
by Mari and George Gömöri*

This book has been printed in a limited edition of 300 copies.
A könyv háromszáz számozott példányban készült.

This is copy no.: _____
Ez a _____ példány

*the one smile, gesture, word of encouragement
you receive this measured speech with is worth more
than anything that's 'beautiful' or 'eternal'...*

*And if, during this time, I've achieved anything,
it's mainly thanks to you — loyal, encouraging,
persevering — my dearest wife, my Mari*

*„minden ‘szép’-nél és ‘örök’-nél többet ér
egyetlen mosolyod, gesztusod, biztatásod
amivel ezt a tagolt beszédet fogadod...”*

*„...ha valamit elértem közben, azt főként Neked
köszönhetem, te biztatón-kitartó,
álhatatos, kedves feleség, Mari”*

Aubade

If I fall asleep, your head upon my shoulder,
the hectic week's harassment, in your arms,
gives way to comfort and fulfilled desire:
it is your body's quiet cool that calms.
When I wake, dearest, let it be to joy
at your eyes' light and the down over your thighs.
Would I sell my soul just for a metaphor?
Only if your kisses were the prize.

Alba

Ha vállamon fejeddel alszom el
a lázas hét, mely hajszott, elenyészik,
ha karjaidban elringatsz, a vágy
benned kihúny: hűs tested csöndje békít.
Ó hadd ébredjek, kedves, boldogan
szemed színére, hasad hajnalára
– egy hasonlatért eladnám magam? –
csak hogyha újabb csókod lesz az ára.

Similes

When your rose-face with petals unfolded
 does not break into spontaneous laughter,
and you don't smile at me
 with eyes full of trust,
when you become suddenly serious,
 your countenance, like the orphan-faced pansy,
does not change even in my arms,
 except for the slight shift of a shadow
when fresh from pleasure
 as on the surface of a river
light once again suffuses your eyes.

Hasonlatok

Hogyha pünkösdi rózsaként
nem nevensz teleszájjal,
s nem is mosolyogsz rám
azzal a két tele-szemmel,
vagyis ha elkomolyodsz,
hirtelen árvácska-formára
facsarodik arcod, s ilyen marad aztán
még az ölelésemben is,
csak egy-egy árnyék enged föl,
mikor a friss örömtől,
mint folyó tükrén, szemedben
újra csillan a fény.

Más-fél

Szokásaink: kis sárkánytojások.
Bosszús reggelek, zaklatott napok
csiholják-szítják felháborodásom:
hát nem botrány, hogy *te* nem *én* vagyok?
S ha *én* sem *te* – hogyan állhatjuk egymást?
Minden tárgyunkon másság bélyege.
Hogyha az ágyban összeborulunk,
felfüggesztjük a fojtott tagadást –
mint gyöngyházkagyló, eggyé zárulunk.
(Érdemes mégis vállalni a mást).
– Légy hát személyem teljesebb fele.

The Addressee of the Poem

For Mari

No, not for posterity: that's all dust and vanity.
It's for myself I write and for all
who live and who, living, perhaps read
 (my language)
and so perhaps read these lines
meant for a poem (what makes a poem a poem?)
and perhaps pause for a moment to wonder,
of the man who has written this, what kind
 of man he is.

And perhaps, my First Reader, you too
 understand
that the most important thing in all of this
is the outstretched finger that sparks on another
 (yours)
and that the one smile, gesture, word of
 encouragement
you receive this measured speech with is worth
 more
than anything that's 'beautiful' or 'eternal', and
 that the poem
is even yours when *you* are not addressed.

A vers címzettje

Marinak

Nem, nem az utókornak (futó pornak?)
magamnak és mindenkinek
írok, aki csak él, s ha él,
talán olvas is (magyarul), talán elolvassa
a versnek szánt sorokat (mitől is vers a vers?),
talán megáll egy percre, s eltűnődik:
az ember, aki ezt írja, milyen? S talán Te is
megérted, Első Olvasóm, hogy mindebben
a kinyújtott ujj a legfontosabb, ahogy szikrázva
egy másik ujjhoz (a te ujjadhoz) ér,
s hogy minden „szép”-nél és „örök”-nél többet ér
egyetlen mosolyod, gesztusod, biztatásod,
amivel ezt a tagolt beszédet fogadod,
ami akkor is neked szól, ha nem Neked szól.

A Garden in Provence

After the scalding sand-heaps on the beach,
the statues there mottled with sun-tan oil,
their genitals (some better and some worse)
offered to public view, the hyena photographers
lurking in wait for a child's smile,
and in the end the desert emptiness —
after all that, this garden is a refuge.
It's pleasant to sit at sunset
in the shade of the tall mulberry-tree,
the scent of rosemary throwing loops about you,
a suggestion of mint now and then wafting over,
unnumbered creatures scuttling about in the grass.
The persistent cicada concert has now stopped,
just one or two spider acrobats still working
on the tightrope stretched out over the irises.
Endless ant caravans progress
up and along the wall of rough terracotta
and a bird's trilling
erupts from the abundant oleander.
In my hand a glass of light wine, I sit and listen:
'Are you asleep yet, little boy?'

Provánszi kert

A tengerpart tüzes homokbuckái,
napolajba mintázott szobrai,
gyermekmosolyra leselkedő fényképész-hiénái,
közszemlére bocsájtott (ilyen-olyan nemiszervei),
sivatagi kiürítkezése után
menedék ez a kert. A nagy szederfa
árnyékában kora alkonyatkor megülni jó,
körülkötöz a rozmaring-illat
és átleng egy-egy szippantásnyi ménta.
A fűben sokféle kis állatok motoznak.
A kabócák szívós koncertje már elcsitult,
de egy-egy akrobata pók még dolgozik
a kardvirágok között kihúzott trapézon.
Végtelen hosszú hangya-karavánok
haladnak megfontoltan fölfelé
az érdes, terakotta házfalon,
s a szerteszét virágzó oleander
bokrából kirobban csirregve egy madár.
Kezemben könnyű borral hallgatom:
kisbaba, alszol-e már?

Mari in Hospital

Again you are under the knife,
oh my poor girl – so
every year, since I have known you.
Afterwards you thirst and, recuperating, hope
that next year you'll be spared.
Stems of irises
gleam in the sharp sun;
one way or other
knives will follow you.

Mari kórházban

Megint kések alatt vagy,
te szegény.
Mióta csak ismerlek, minden évben.
Utána szomjazol, s gyógyulófélben
még reménykedsz:
jövőre nem lesz semmi.
Iriszek szára villog
az éles napsütésben –
a kések elkísérnek.

M.'s Dream

In my dream you were the dentist.
I lay back in the dentist's chair,
waiting for you – safe as I'd only felt
on my mother's lap. But you
didn't come; I waited in vain,
while others around me came and went,
and attractive assistants enquired
shouldn't *they* be beginning the treatment.
But I was waiting for you, a sadness
already constricting my throat...

M. álma

Álmomban te voltál a fogorvosom.
Hanyatt dőltem az orvosi székben
rád várva – olyan biztonságban,
mint régen anyám ölében.
De nem jöttél, hiába vártalak,
miközben körülöttem jöttek-mentek
és kérdezgettek jóképű asszisztensek:
ne *ők* kezdjék el a kezelést?
De én rád vártam és torkomat
már fojtogatni kezdte a szomorúság...

Warning

Do not dream futile dreams.
Don't nurture phantom images.
Your problem won't be solved
by anyone but yourself –
I can't tell, nor can *he*
what will make *you* grow up,
no longer a lost child
trembling from hidden sins.
Just think what you have and may have,
what fate has still to offer,
what love is needed for –
don't nurture phantom images.

Intelem

Ne álmodj talmi álmokat,
ne táplálj fantomképeket,
nem oldja meg az életed
senki sem önmagad helyett –
nem mondhatom meg én, sem ő,
mitől leszel felnőtt, te nő,
titkolt bűnöktől reszkető,
elveszett kisgyerek helyett.
vedd számba, mid van, s mid lehet,
mire ad még a sors helyet,
mire kell még a szeretet –
ne táplálj fantomképeket.

Festive Bouquets

Pale tulips looking almost unreal
and origami-petalled fresas
yellow roses tiptoeing curiously
overwhelming lilies fearful little snowdrops
iridescent orchids and proud carnations
this too-too beautiful display of flowers
whispers and shouts your praises
– who deserves all this if not you –
but what gives joy today soon withers
take heed of those evergreen poems of old
carpe diem enjoy the day while you can
and do not yearn after years gone by

Ünnepi csokrok

ezek a művirágmód halvány tulipánok
ezek a már papírsodrású fréziák
kíváncsin ágaskodó sárga rózsák
bódító liliom ijedt kis hóvirág
ezek a színjátzó orchideák büszke szegfűk
ez a túlontúl szép csokor-egyveleg
mind azt suttogja s kiáltja: ünnepelt vagy
kinek jár mindez hogyha nem neked
de hamar hervad ami örömet ad ma
hallgass örökzöld régi verseket:
carpe diem örvendezz hát a napnak
s ne kutass elhullt elhalt éveket

A Kind of Ode to England

There over many years
I've sipped beige-coloured tea –
my old and faithful friend,
my fortress-isle: my England.

Your light, your colours too,
they're so familiar – you
make me almost at home,
though your guest only, England.

Oxford accepted me,
then Cambridge opened doors
and London brought me Mari:
my thanks to you, old England.

So bright and green your pastures,
I marvel through the seasons
at all your floods of flowers,
oh garden land, oh England!

I've toured your castle towers,
and strolled along your shores
where gulls perch on the rocks –
you, my adventure, England.

Ódaszerűség Angliához

Hol oly sok éven át
hörpöltem drapp teát –
te régi, hű barát,
sziget s vár: Anglia.

Fényeid, színeid
oly ismerősek; itt
majdnem itthon vagyok:
vendéged, Anglia.

Oxford befogadott,
Cambridge pályát adott,
s Londonból lett Mari –
köszönöm, Anglia.

Rétjeid színe zöld,
s csodálj virág-özönt
át minden évszakon!
Kertország-Anglia.

Tornyos kastélyaid
bejártam, s partjaid
hol sziklán ül sirály –
kalandom, Anglia.

And though I am a stranger
pregnant with otherness,
the natives bear with me –
thanks to your wisdom, England.

How many more years now
will I drink milky tea?
Who knows? This modest ode
I give in gratitude.

S bár idegen vagyok,
s létem más-állapot,
eltűrik angolok –
mert bölcs vagy, Anglia.

Hogy még hány éven át
iszom tejes teát –
who knows? – de ez az óda
hálám csekély adója.

It is Mari, Still

For György Petri, who also has a Mari

It's still Mari I – how do you say –
most. Which parts the different
parts of her body play – let's not
probe into that too much. I shun
naturalism of all kinds.
But her soul? Well, that's
quite another matter: it is
deep, mysterious, full.
She's a primal force and,
what's more, centripetal. Also,
the leavening in both my families:
with no family, as everyone sees, there's
no past, and no future conceivable.
So: it has to be Mari still – she is
the one who's indispensable.

Mégis a Mari

A „Csakamari” szerzőjének, Petri Györgynek

Azért mégis a Mari az, akit
leginkább. Hogy ebben milyen
szerepe van egyes testrészeinek,
ne firtassuk. Tőlem távol
áll a naturalizmus.

Na és a lelke? Külön téma ez,
lévén mély, sejtelmes és teli.
Elemi (centripetális) erő –
mindkét családom kovásza ő,
s köztudott: család nélkül
nincsen se múlt, se várható jövő.
Így aztán: hiába, mégis a Mari.
A legkevésbé nélkülözhető.

For an Anniversary

Two souls, two parallel lines,
that have met in words and body:
so we have been for twenty-one years now.
For twenty under the same roof. At first,
you didn't believe you could carry a child to term.
Then two arrived to keep the eldest company.
Twenty years: how quickly they have passed,
filled with problems, joys and sudden mournings.
(First our parents, then the children leave.)
Hand in hand we walk over the snow,
which crunches underfoot, just as it used to
in Buda at the top of Mandula Street –
our elongated shadows shuffling on wooden stilts,
and the sun,
the winter sun, just shining, giving no warmth.
For twenty years now I have had a home, a real one,
where music's played and festive fragrance reigns.
And if, during this time, I've achieved anything,
it's mainly thanks to you – loyal, encouraging,
persevering – my dearest wife, my Mari.

Évfordulónkra

Lélekben párhuzamos egyenesek,
akik szóban és testben találkoztak.
Ezek vagyunk, 21 éve. Ebből húsz közös
fedél alatt. Akkor még nem hitted,
hogy ki tudsz hordani egy gyereket.
Aztán lett kettő is, a legidősebb mellé.
Gyorsan telt el ez a húsz év, tele
örömmel, gonddal, és hirtelen gyásszal is.
(A szülők után most elmennek a gyerekek.)
Kézenfogva járunk a havon,
ami úgy ropog, mint régen a Mandula –
utca tetején – hosszú árnyékunk
falábakon botorkál és a nap,
a téli nap csak süt, nem melegít.
De húsz éve van igazán otthonom,
hol zene szól, s az illat ünnepi,
s ha valamit elértem közben, azt főként Neked
köszönhetem, te biztatón-kitartó,
álhatatos, kedves feleség, Mari.

The Message of the 'Rosie'

When the late Cambridge train brings me back
at night
I see above the 'Rosie' the gleam of a red light –
I mean the maternity hospital whose name my
mother bore
where merrily my son, some twenty years ago,
dropped into this world of ours – and though
I've no idea
how on a birth-clinic such brightness came
to glow,
I look on the light that beckons from the
surrounding dark
like an exhausted sailor glimpsing a sudden
shore.
It's there to mark new life, yes; but it says what
I've long known:
it was worth leaving and, now, it is more worth
coming home.

A „Rosie” üzenete

Amikor késő esti vonat visz Cambridge-be, hazafelé,
s látom piros fény villog fenn a „Rosie” magas tetején
(vagyis az anyám nevét idéző szülészeten, ahol
az egyik fiam
vidáman világra perdült vagy húsz éve),
bár nem tudom, hogyan került
piros lámpa a kórház tetejére,
mint fáradt hajós váratlan part vonalára,
úgy nézek az éjjeli fényre.
Új életet jelez, igen – de üzenete nekem
mégis a régi:
érdemes volt elutazni és most érdemes megint
hazatérni.

About Mari i.e. Truth

Mari in Japanese means 'truth'
neither I nor the other Gyuri knew this
when each of us tied the reins of his destiny
to a Mari
but however beautiful the truth may seem
we can all do with a little dissembling too
with an acceptance of
the endearing or suffocating selfishness of others
(most people start out from, and go back to,
themselves)
– Mari, I mutter to myself, again more
mari-ing (worrying?)
You are right
but don't have to be so right
when you order your half-a-head taller sons about.
Would you agree that sometimes *I'm* right too?
You, Mari, truthful yet relative

Note: This poem imitates the ironical manner of the poet's contemporary, György (Gyuri) Petri, whose last partner also had the first name Mari.

Mariról, vagyis az igazságról

Japánul „mari” igazságot jelent
nem tudtuk ezt se a másik gyuri se én
amikor egy marihoz kötöttük sorsunk gyepplőjét
de bármennyire szép az igazság
néha ránkfér egy kis tettetés
az emberek bájos vagy nyomasztó
önzésének nyugtázása elfogadása
(a legtöbb ember magából indul ki
és magába tér vissza)
mari mondom magamban már megint
marizol(murizol?)
neked van igazad
de nem kell hogy *ennyire* az legyen
amikor igazgatod fél fejjel
magasabb gyerekeidet
– ugye néha nekem is igazam van
te igazmondó de relatív Mari

When...

when the past came to be read by us
in a wholly different sense,
terror gripped us
we clung to each other
as castaways to a plank of wood,
wave upon wave dashing over us
with salt water flooding our mouths and noses
It thundered, lightning flashed across the sky
and in the storm our voices
rose above the roar
to cry in despair the last redeeming words
'My only love!'

Amikor...

amikor a múlt merőben más
olvasatban tárult fel hirtelen
megrémültünk
egymásba kapaszkodtunk
mint hajótöröttek egy szál deszkába
miközben hullám után hullám csapott ránk
és sós vízzel lett tele az orrunk a szájunk
dörgött villámlott és a viharban
kétségbeesve kiáltottuk egymásnak
az utolsó a megváltó szót:
„szeretlek!”

Late Flowering

By day a sad-faced flower – a pansy, say.
Once it gets dark, though,
strange, tropical: it does not close,
stays open through the night. What do I owe
this rare good fortune to: this opportunity –
despite my frost-flecked hair –
to study at this happy botany?

Kései virágzás

Napközben árvácska, de mikor besötétül:
különös trópusi virág,
amely nem napnyugtára csukódik,
de nyílik egy éjjelen át.
Mitől ért ez a ritka szerencse,
hogy deresedőben újra tanulhatom
ezt a boldog botanikát?

Autumnal

Variation on a quatrain by György Petri

The past has finally turned away from us
I savour Now, it has a taste of almonds
I am a wasp here, half drowned with you
In syrup nights of love

Őszi mondóka

Változat egy Petri-négysorosra

Mögöttünk végre elmaradt a múlt
Majszolgom a mandulás jelent
Darázs vagyok félig belefúlva
Szeretkezéseink szirupidejébe

Arion Sings a Poem

When Arion clambering on to the slippery back
of the life-saving dolphin and clutching with
both hands
the head of the (almost soulful) animal
reached the Corinthian shore,
he was overwhelmed by inspiration and
thankfulness,
and from noises, clicks and words
intoned a poem, a tuneful poem: something
which hadn't been called a poem yet, and which
at sunset,
as he surfaced on to a beach the waves made
tingle,
he sang to the wine-dark sea.
This, the first of all poetic performances,
was heard by the whole *thalassa*.

Arion verset dalol

Amikor Arion az életmentő delfin
síkos hátára mászva, két kezével
a (majdnem lelkes) állat
fejébe kapaszkodva, korintoszi partot ért,
előntötte a hála és az ihlet:
csettintésekből, hangokból és szavakból
verset dalolt, vagy dallamos verset írt
(illetve valamit, amit aztán versnek neveztek),
majd kimenvén a hullámoktól bizsergő
part szélére alkonyatkor
a borszínű tengernek azt elénekelte.
Ez volt az első szerzői est,
amit egy egész *thalatta* hallgatott.

46 Grantchester Road

With you twenty-four years
in the same house in good cheer,
in joy, sorrow, alarm,
in a wild thunderstorm;
with a child, then with children,
with many kindly strangers.
Also, with changing neighbours
and inherited furniture.

With what you planted there
in the well-mown back garden –
a large lilac tree.

With windows looking out
on a field that is always green,
with books on the upstairs landing
shelved all along the wall,
with downstairs in the spacious room
at the back a crippled piano,
a statuette and pictures.

With the hollyhock I wrote
a poem about in front,
and if there was trouble between us,
you bore it as I bore it.

Grantchester Road 46

Huszonnégy év a házban,
együtt veled, vidáman,
boldogan-szomorúan,
vad égháborúban;
gyerekekkel, gyerekekkel,
sok kedves idegennel.
Öröklött bútorokkal,
változó szomszédokkal.
S amit még Te ültettél:
a nyírott fűvű kertben
nagy orgonabokorral.
Az örökzöld mezőre
tekintő ablakkal,
az emeleten végig
könyvekkel tele polccal,
lenn a tágas szobában
szélütött zongorával,
képekkel, kis szoborral.
S a ház előtt a mályva,
amiről verset írtam,
s ha volt is baj közöttünk,
kibírtad és kibírtam –

Twenty-four years it has been
in the house we leave today;
twenty-four years, twenty-four;
let's start counting anew.

huszonnégy év a házban,
ahonnan elmegyünk most –
huszonnégy év, huszonnégy –
kezdjük számolni újra.

Sonata

For Mari

In awe almost, he begins to play,
fingers barely caressing the keys.
This *moderato* is essential.
The melody takes its time to unfold.
It gathers strength, diminishes, returns, till
its message
penetrates the mind
ready for the charmed vibrations
and there goes on dissolving. The artist,
meanwhile, as if in a trance,
keeps on playing without the score.
Wave upon wave of *staccato* –
by now the music is rushing towards
some unidentified target, driving, pulsating,
taking off and returning again, in immense
chords, to the theme.
*This, and no more, I promised at the outset,
this, and no more; we are both victorious.*

Szonáta

Marinak

Játékát szinte áhítattal kezdi:
ujjai mintha csak simogatnák
a billentyűket. Lényeges ez
a *moderato*. Pár percig eltart,
amíg lassan kibomlik a dallam.
Felerősödik, elhalkul, míg végül
üzenete behatol a finom
rezgésekre felkészült tudatba
és ott olvad tovább. A művész eközben
mintha csak transzban, kotta nélkül játszik.
Staccatok hullámai, most már siettet
a zene, valamilyen homályos cél felé
sodor, visz, lüktet és megint
visszatér roppant akkordokban a dallam:
ez, és nem más, amit korábban ígértem,
ez, és nem más, mind győztesek vagyunk.

A Dedication

To my Wife

Instead of a sonnet garland – I am no
Petrarch or Szabó* – accept this sheaf of poems,
more than one of them written when dire problems
hurtled down on us, hurting you to the soul,
I conscious that I, and I alone, unkind,
had made you lose your former peace of mind,
your patient love thus flaring into rage.
Behind us now lie months the gales have ravaged;
we wandered, beggars seeking a place to sleep,
from house to house. Perhaps this had to be
so that, forgetting pain, however deep,
at length you'd find your home again in me.

**Lőrinc Szabó: 20th century Hungarian poet.*

Ajánlás

Feleségemnek

Szonettfüzér helyett – Petrarca, Lőrinc
nem vagyok –
fogadd el ezt a néhány versemet.
Nem egyet akkor írtam, amikor bajok
zúdultak ránk, bántották lelkedet,
és tudtam: én voltam, én, csak én az ok,
ami miatt nyugalmad elhagyott,
s haraggá gyűlt a tűrő szeretet.
Mögöttünk szél-szaggatta hónapok,
vándoroltunk, szálláshely-koldusok,
házról-házra. Ez kellett, meglehet,
hogy elfelejtve szenvedésedet
bennem találj meg újra otthonod.

Contents

- Aubade • 8
- Similes • 10
- The Contradiction Resolved • 12
- The Addressee of the Poem • 14
 - A Garden in Provence • 16
 - Mari in Hospital • 18
 - M.'s Dream • 20
 - Warning • 22
 - Festive Bouquets • 24
- A Kind of Ode to England • 26
 - It is Mari, Still • 30
 - For an Anniversary • 32
- The Message of the 'Rosie' • 34
 - About Mari i.e. Truth • 36
 - When... • 38
 - Late Flowering • 40
 - Autumnal • 42
- Arion Sings a Poem • 44
- 46 Grantchester Road • 46
 - Sonata • 50
 - A Dedication • 52

Tartalom

Alba •	9
Hasonlatok •	11
Más-fél •	13
A vers címzettje •	15
Provánszi kert •	17
Mari kórházban •	19
M. álma •	21
Intelem •	23
Ünnepi csokrok •	25
Ódaszerűség Angliához •	27
Mégis a Mari •	31
Évfordulónkra •	33
A „Rosie” üzenete •	35
Mariról, vagyis az igazságról •	37
Amikor... •	39
Kései virágzás •	41
Őszi mondóka •	43
Arion verset dalol •	45
Grantchester Road 46 •	47
Szonáta •	51
Ajánlás •	53

George Gömöri

George Gömöri was born in Budapest, in 1934. He studied Polish and Hungarian literature at the University of Budapest. As he was one of the organisers of the student demonstration that started the Hungarian revolution on October 23 1956, he had to flee to England after the revolution was suppressed. He completed his studies in Oxford, and from 1969 to 2001 taught Polish and Hungarian literature at the University of Cambridge. With Clive Wilmer he has translated numerous Hungarian poets including Miklós Radnóti and György Petri into English. He has published nine books of his own poetry, this bilingual edition, *Poems for Mari* being the tenth.

Clive Wilmer

Clive Wilmer is a Cambridge-based English poet, critic and lecturer. His wide range of published work includes seven volumes of poetry, the most recent of which are *Stigmata* (2005) and *The Mystery of Things* (2006). With George Gömöri he has translated poems by some twenty Hungarian poets, among them selections from the work of Miklós Radnóti, György Petri and George Gömöri himself.

Gömöri György

Gömöri György 1934-ben született Budapesten. Lengyel és magyar irodalmat tanult az ELTE-n. Az október 23-i tüntetés egyik szervezője volt, majd a forradalom leverése után Angliába menekült. Oxfordban fejezte be tanulmányait és 1969-től 2001-ig a cambridge-i egyetemen tanított lengyel és magyar irodalmat. Clive Wilmerrel angolra fordította Radnóti Miklós, Petri György és más magyar költők verseit. Magyarul eddig kilenc verseskötete jelent meg, a kétnyelvű *Versék Marinak* a tizedik.

Clive Wilmer

Clive Wilmer cambridge-i angol költő, kritikus és egyetemi tanár. Számos publikációja között hét verseskötet szerepel, a legutóbbiak a *Stigmata* (2005) és a *The Mystery of Things* (2006). Gömöri Györggyel húsz magyar költő verseit fordította, köztük Radnóti Miklós, Petri György és Gömöri György saját verseit.

George Gömöri

OTHER BOOKS OF POETRY BY GEORGE GÖMÖRI

Virág-bizonyosság, versek, London, 1958

Hajnali úton, versek, London, 1963

Borisz Paszternák: Karácsonyi csillag, műfordítások,
Sulyok Vincével, Washington, 1965

Átváltozások, versek és műfordítások, London, 1969

Levél hanyatló birodalomból, versek, München, 1976

Az ismeretlen fa, műfordítások lengyelből, Washington, 1978

Nyugtalan koranyár, versek, Occidental Press, Washington, 1984

Búcsú a romantikától, válogatott versek, Magvető, Budapest, 1990

My Manifold City, Poems translated by Clive Wilmer,
Tony Connor and George Szirtes, Cambridge, 1996,
második kiadás: Cambridge–Budapest, 1998

Gömöri György

EDDIG MEGJELENT VERSES- ÉS MŰFORDÍTÁSKÖTETEI

Őszi magánbeszéd, versek 1954–1996,
Chicago–Budapest, 1997

Zbigniew Herbert: Az ízlés hatalma, műfordítások,
Orfeusz, Budapest, 1999

Váltott hangokon, szerepversek és újabb versek,
Kortárs, Budapest, 2000

Czesław Miłosz: Abogy elkészül a világ, műfordítások,
AB-ART, Pozsony, 2001

Clive Wilmer: Végtelen változatok, műfordítások,
Szabó T. Annával, Szeged, 2002

A tél illata, versek, Ister, Budapest, 2003

Dylemat królíka doświadczonego, versválogatás lengyelül,
Feliks Netz fordításában, Katowice, 2003

CONFLUX

*The International Program
of PONT Publisher*

Existence for different human communities and cultures living side by side has never been free of conflicts throughout history. However, our world has shrunk by the beginning of the 21th century – global thinking is called for in the dimension of everyday life, as well.

Nor human beings nor communities can live in isolation at the beginning of this century. We believe and hope exclusivity can no longer determine human thinking or activities when the era of the reality of global coordination has undoubtedly set in. We've launched our CONFLUX Program in view of this conviction.

CONFLUX could be the opposite of CONFLICT – at least in terms of cultural and intellectual relations – a word denoting coordination, consonance and unrestricted co-existence.

In the scope of CONFLUX Program we publish works of common interest in several languages simultaneously and with the same cover.

— www.pontkiado.hu —

C O N F L U X

A PONT Kiadó

nemzetközi programja

Közösségek és kultúrák egymás mellett létezése nem volt konfliktusoktól mentes a történelem folyamán. A huszonegyedik század elejére azonban összezsugorodott a világ (minden elérhetőbbé vált) – ma már a mindennapi élet dimenziójában is ezt érzékeljük.

Ennek az évezrednek az elején sem az egyének, sem a közösségek nem élhetnek elszigetelten. Sejtéseink és reményeink szerint: a különféle kizárólagosságok nem determinálhatják az emberi gondolkodást és cselekvést.

Minden bizonnyal eljött a mellérendelés elvének korszaka. Ez a meggyőződés indította útjára a PONT Kiadó CONFLUX nevű programját.

A KONFLIKTUS ellentéte – legalábbis a szellemi, kulturális vonatkozások rendszerében! – a KONFLUXUS (Conflux) lehetne, mely egymásmellettséget, együtthangzást, korlátolatlan együttlétezését-együtthaladást jelent.

A CONFLUX program keretében érdeklődésre számot tartó műveket adunk közre több nyelven, közel azonos időben, azonos borítóval.

in different languages • több nyelven

Klein Rudolf:

*Architect Between East and West – TADAŌ ANDŌ –
az építész Kelet és Nyugat között*

Kölcsey Ferenc: Ábránd – Reverie

(MAGYAR-ROMÁN KÉTNYELVŰ KÖTET)

Babits Mihály: Jónás könyve – Cartea lui Iona

(MAGYAR-ROMÁN KÉTNYELVŰ KÖTET)

Nemes Nagy Ágnes: Eklhnaton az égben – Achnaton v nebi

(MAGYAR-SZLOVÁK KÉTNYELVŰ KÖTET)

Markó Béla: Notes on a Happy Pear Tree –

Feljegyzés egy boldog kőrtefáról

(MAGYAR-ANGOL KÉTNYELVŰ KÖTET)

Mészöly Miklós: Oh, che bella notte (novellák)

MAGYAR, ROMÁN ÉS OROSZ NYELVEN

Mészöly Miklós: Saulus (regény)

MAGYAR ÉS ROMÁN NYELVEN (MIRCEA MARTIN UTÓSZAVÁVAL),

ELŐKÉSZÜLETBEN OROSZ ÉS ANGOL NYELVEN

Mircea Nedelciu:

Jenny avagy a szépséges irodistalány balladája

(ELBESZÉLÉSEK), MÉSZÖLY MIKLÓS UTÓSZAVÁVAL

Szávai Géza: Séta gramofonzenére (regény)

MAGYAR, ROMÁN (MIRCEA NEDELCIU UTÓSZAVÁVAL),

OROSZ (ALEKSZANDR MELIHOV UTÓSZAVÁVAL)

ÉS NÉMET NYELVEN (RICHARD WAGNER UTÓSZAVÁVAL)

Polcz Alaine: Asszony a fronton

ÖNÉLETRAJZI REGÉNY MAGYAR, ROMÁN (ANA BLANDIANA UTÓSZAVÁVAL)

ÉS OROSZ NYELVEN (JURIJ GUSZEV UTÓSZAVÁVAL),

ELŐKÉSZÜLETBEN HOLLAND ÉS NÉMET NYELVEN

több nyelven • in different languages

Szávai Géza: Oszlik a bál (regény)

MAGYAR, OROSZ ÉS ROMÁN NYELVEN (ION BOGDAN LEFTER UTÓSZAVÁVAL)

Konrád György: A városalapító

(OROSZ NYELVEN; ELŐKÉSZÜLETBEN ROMÁN NYELVEN)

Ana Blandiana: Szelíd állat

VERSEK MAGYAR NYELVEN; ELŐKÉSZÜLETBEN FRANCIA NYELVEN

Méliusz József: Jitgadal elégia, Kaddish Elegy, Elegia Jitgadal

(POÉMA ANGOL, MAGYAR, JIDDIS ÉS ROMÁN NYELVEN)

Richard Wagner: Kőomlás Bécsben (regény)

OROSZ ÉS MAGYAR NYELVEN (MARKÓ BÉLA UTÓSZAVÁVAL),
ELŐKÉSZÜLETBEN A ROMÁN NYELVŰ KIADÁS

Franz Hodjak: A folyosón (novellák)

MAGYAR NYELVEN, ELŐKÉSZÜLETBEN AZ OROSZ NYELVŰ KIADÁS

Kukorelly Endre: Memóriapart (regény)

ROMÁN (SIMONA POPESCU UTÓSZAVÁVAL) ÉS LENGYEL NYELVEN

Vlad Arghir: Leonard Cohen

ROMÁN (MIRCEA FLORIAN UTÓSZAVÁVAL)
ÉS MAGYAR NYELVEN (CSEH TAMÁS UTÓSZAVÁVAL)

Simona Popescu: Xilofon

MAGYAR NYELVEN (KUKORELLY ENDRE ELŐSZAVÁVAL),
ELŐKÉSZÜLETBEN FRANCIA NYELVEN

Iulian Filip: Mamut a hűtőszekrényben

MAGYAR NYELVEN, ELŐKÉSZÜLETBEN FRANCIA NYELVEN

Kőrösi Zoltán: Romkert (regény)

MAGYAR NYELVEN, ELŐKÉSZÜLETBEN ROMÁN NYELVEN

Pomogáts Béla: Épülő hidak (esszék)

MAGYAR ÉS ROMÁN NYELVEN

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

GÖMÖRI GYÖRGY

Versek Marinak = Poems For Mari / Gömöri György; trad.
în engleză: Clive Wilmer. – Sfântu Gheorghe: Pontfix;
Budapesta: Pont, 2006

Bibliogr

ISBN 973-86851-7-6

ISBN 963-7265-28-7

I. Wilmer, Clive (trad.)

821.511.141-1=111=511.141

Könyveink kaphatók a könyvesboltokban,
és megrendelhetők egyszerű postai levelezőlapon
vagy akár telefonon/faxon/e-mailen közvetlenül a kiadótól.

Címünk: PONT Kiadó, H-1300 Budapest, Pf. 215.

Tel/fax: (36-1) 368-8058 • e-mail: rendeles@pontkiado.hu

honlapunk: www.pontkiado.hu